

gøre mig Forventning om, at Lovforslaget vil blive vedtaget i en nogenlunde tilfredsstillende Skikkelse, i alt Fald i en saadan Skikkelse, at de Synspunkter, der efter min Mening ere Hovedsynspunkterne, fuldt ud ere tagne i Betragtning. Mit Syn paa Sagen udelukker imidlertid paa ingen Maade, at man, naar Hovedsynspunkterne ere fyldstgjorte, meget vel kan ønske, at Prostitutionen i sanitær Henseende kommer til at gøre saa ringe Skade som muligt, og det er det, de forskellige Straffebestemmelser, der indeholdes i det tidligere saavel som i det nu af mig fremsatte Lovforslag, tilsigte. De Ændringer, som nu ere stillede af Udvalget, falde efter min Mening i to Dele, paa den ene Side er der en Række Ændringer af rent formel Natur og en Række af Lægeforeningen fremsatte og af det ærede Udvalg accepterede Ændringer. Det er jo dog ikke alle Lægeforeningens Ændringer, Udvalget har accepteret. Baade de formelle og de af Lægeforeningen fremsatte kan jeg fuldt ud tiltræde. Hvad derimod angaar Ændringsforslagene til Lovforslagets tre første Paragraffer, kan jeg ikke tilbageholde den Bemærkning, at jeg tror, at Lovforslaget vilde være bedre i den Skikkelse, hvori det i denne Samling blev forelagt, hvad disse tre Paragraffer angaar. Det vilde, tror jeg, være lettere anvendeligt, betydeligt klarere og mere forstaaeligt. Da det imidlertid har vist sig, at man i Udvalget har været fuldstændigt enig ogsaa om disse Ændringsforslag, gør jeg mig selvfølgelig ikke noget Haab om at kunne trænge igennem med min Opfattelse. Jeg skal derfor ikke gøre nogen Indvending mod disse Ændringsforslags Vedtagelse.

Naar det ærede 5te Medlem for 1ste Kreds (Andersen) mente, at der i Lovforslagets § 1, som den nu er bleven ændret, skulde være en Bagdør for Genindførelse af Politikontrol, er det ganske urigtigt. Det, som vil blive Følgen af den ændrede § 1, som for øvrigt ogsaa af den oprindelige § 1, er kun, at Kvinder, lige saavel som Mænd, skulle søge sig et lovligt Erhverv, og naar de ikke trods Advarsel søge sig et lovligt Erhverv, falde de ind under Løsgængeriloven. Nu siger det ærede Medlem: Ja, men hvis de paagældende Kvinder ikke kunne skaffe sig andet Erhverv? Det kunne Mændene jo ogsaa sige. Hvis de ikke kunne finde andet Erhverv end at stjele eller betle, falde de ind under Løsgængeriloven. Naar en Kvinde ikke kan skaffe sig andet Erhverv — det skulde for øvrigt

være ganske mærkeligt, om en Kvinde, der kan skaffe sig det Erhverv, ikke skulde være i Stand til at udføre et nyttigt Arbejde, som hun kunde leve af —, saa maa det gaa hende, som det gaar andre, der ikke kunne skaffe sig noget Erhverv, hun maa henvende sig til det offentlige for at faa det offentliges Hjælp og Understøttelse. Hvis man vil sige: Det er vel rigtigt, at en Kvinde skal se at skaffe sig et andet Erhverv, men naar hun ikke kan det, skal hun have Lov til at udføre dette Erhverv — saa er jeg bange for, at der vilde blive mange Kvinder, der vilde erklære sig fuldstændigt ude af Stand til at skaffe sig andet Erhverv. Man maa jo dog huske paa, at de Kvinder, der drive et saadant Erhverv, ere i Regelen yngre og kraftige Kvinder, der, naar de blot komme over deres Ulyst til at arbejde, meget vel kunne arbejde. Der er ingen Tvivl om, at Følgerne af den Plet, som nu hviler paa mange af dem, og som jo i visse Henseender kan hindre dem i at komme i et Erhverv, ville blive overvundne derigennem, at der vil være Folk med Hjertet paa rette Sted, som ville søge at støtte dem. Der findes jo allerede nogle Foreninger, som virke i den Retning, og der er ikke fjerneste Tvivl om, at saadanne Foreninger i endnu højere Grad ville fremstaa, naar denne Lov først er vedtagen, og det gælder om at føre alle de Kvinder, som nu drive Utugt som Erhverv, ind paa bedre Veje.

Til det Ændringsforslag, som det ærede 1ste kongevalgte Medlem (Goos) har stillet, skal jeg ingen Bemærkning gøre, da det er taget tilbage. Jeg kunde ellers have haft Lyst til at gøre nogle Bemærkninger om det, da jeg tror, der kunde rejses adskillige Indvendinger derimod.

Andersen: Det glædede mig at høre, at den højtærede Minister er enig med mig i min Opfattelse af § 1, saaledes som den foreligger i Ændringsforslaget. Den højtærede Minister har samme Opfattelse som jeg, nemlig, at den Kvinde, der driver Utugt som Erhverv og ikke har andet Erhverv end Utugt, vil blive straffet i Henhold til Løsgængeriloven af 3. Marts 1860. Men jeg har haft den Opfattelse af Udvalgets Bestræbelser, at det vil ophæve eller undgaa at sætte Straf for Erhverv ved Utugt. Jeg hører nu, at den højtærede Minister har den samme Opfattelse af § 1, som jeg har faaet, at efter den vil Erhverv ved Utugt være underkastet Straf. — Den ærede Ordfører mente, at jeg ser